

AZ EMBERI LÉLEK FÖLDI KÜZDELMEI

Mert tudjuk, hogy a törvény lelki; de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve.

Mert a mit cselekeszem, nem ismerem: mert nem azt mívelem, a mit akarok, hanem a mit gyűlölök, azt cselekeszem.

Ha pedig azt cselekszem, a mit nem akarok, megegyezem a törvénnyel, hogy jó.

Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn.

Mert tudom, hogy nem lakik én bennem, azaz a testemben jó; mert az akaras megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom.

Mert nem a jót cselekeszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekeszem, melyet nem akarok.

Ha pedig én azt cselekeszem, a mit nem akarok, nem én mívelem már azt, hanem a bennem lakozó bűn.

Megtalálom azért magamban, ki a jót akarom cselekedni, ezt a törvényt, hogy a bűn megvan bennem.

Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint;

De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabúl ad a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban.

Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?

Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért jóllehet én az elmémmel az Isten törvényének, de testemmel a bűn törvényének szolgállok.

Róm 7,14-25

Kedves Testvéreim! A Szentírás csodálatos módon bevilágít az emberi léleknek legtitkosabb mélységeibe is. S a Szentírás iratai között nincsenek olyanok, amelyek jobban bevilágítanak az egész emberi világnak legtitkosabb rejtekeibe, mint a Pál iratai. Valósággal őt tarthatjuk a Biblia nagy pszichológusának, lelkiéletünk nagy ismerőjének. Az a küzdelmek, harcok, amelyeken az emberi lélek földi küzdelmeiben végbe megy, mintegy tükörben látszik meg Pál írásaiban. Csodálatos dolog, hogy ez az ember, aki ugyan járt iskolákat, de nem

olyanokat, amelyek képessé tennék őt a csodálatos lelki analízisre, milyen csodálatosan belelát az emberi lélekbe. Hogyan látja annak szükségleteit, amint felnéz az égre és onnan vár szabadulást. Hogyan látja ennek gyötrődéseit ez a lélek, mely földi burokba zárva lázadozik ez ellen a bezáratás ellen és visszavágyódik abba a világba, mely az ő rokonságát az Örökkévalóval elétárja.

Csodálatos mélységekbe világítanak bele az olvasott szavak is. Arról szólnak, hogy ez az ember milyen nagy küzdelmen megy át földi életében, milyen nagy küzdelem folyik a lélek és a test között. A kettőnek, mint két különböző világnak két különböző törvénye van. Más a törvénye a léleknek és más a testnek. A kettő ellentétben áll egymással és viaskodik egymással és a győztes ebben a küzdelemben legtöbbször a test lesz. Évezredek tragédiáinak markáns kiábrázolását látjuk ezekben a versekben, amelyekben arról van szó, hogy nem azt műveljük, amit akarunk, hanem amit gyűlölünk. Csodálatos megsejtése ez annak, hogy amit mi cselekszünk, egy rajtunk kívül álló hatalomtól függ, amely uralkodik korlátlanul rajtunk.

Van-e, aki ezt a nagy küzdelmet nem érezte életében, hogy lelke akart, szeretett volna olyat cselekedni, mely közelebb vitte volna Istenéhez és lelkének eme vágyakozásába beleszólt durván a testnek a törvénye és a küzdelemben a lélek törvénye lett a vesztes és a testé a győzelem? Nincsen az emberek között, aki ezt a nagy küzdelmet ne vette volna észre és minél kulturáltabb életet él valaki, annál inkább érzi ezt a nagy harcot a teste és lelke között. Ha talán az ifjú életre rámutatok, ebben az életben domborodik ki még hatalmasabban ez a küzdelem. Az ifjú lélek az, amelynek legmagasabb vágyai vannak, mely megrajzolja a számára a jövő életet és ahhoz minden szenvedélyével, örömeivel és érzésével közeledni vágyik és amint ezt a közeledést megkezdi, úgy érzi, hogy a testnek törvénye átvágja terveit. Valami titokzatos hatalom, mely testébe van rekesztve, nemcsak megállítja útjában, hanem szinte letaszítja. Úgy érzi az ifjú lélek, mintha legalábbis sziklákat próbálna valami lejtőn feltaszítani. Mikor már már felért, visszataszítja a súly a mélységbe és neki újra kell indulnia.

Az ifjú életben vannak a legragikusabb megtapasztalások erről a küzdelemről. Sohasem felejttem el, hogy egy ember, aki ismerte a világnak minden ifjúságát, beszélt arról a nagy küzdelemről, melyet egy ifjú vívott, aki egy nagy bűnnek és szenvedélynek rabja lett. Tanácsért odafordult az orvoshoz és feltárta küzdelmeit. Ekkor az orvos azt mondta neki, hogy vagy bűnös szenvedélyétől vagy a szeme világától kell megválnia. És akkor az ifjú lehorgasztotta fejét, mintha minden reménységével leszámolt volna és azt mondta, ha a kettő között kell választanom, akkor inkább a szemem világát adom oda, a bűnömről nem tudok

lemondani. Milyen fékevesztett hatalomnak kell lennie annak, mely egy ifjúi lelket annyira rabjává tud tenni, hogy inkább a szeme világát adja oda, minthogy lemondana a bűnéről.

A napokban hallottam egy budapesti lelkésztől egy java korában levő fiatalemberről, aki elment hozzá kéregetni. Rongyos ruhában állított be hozzá. A sötét vonások közül régi jobb idők nyomai látszottak ki. Az illető elmondotta, hogy ő szolgabíró volt, de odaadta magát egy bűnös szenvedélynek, az iszákosságnak és annyira rabja lett ennek, hogy vagyonát, családi kötelékeit, mindenét feláldozta érte. A lelkész azután kivitte azt, hogy tetőtől talpig új ruhába öltöztessék. Néhány nap múlva megint beállított hozzá ismét rongyos ruhában elmondotta, hogy kapott ruháját eladta és az árát elitta. A pap azt mondotta neki, még egyszer felöltöztetem, de szakítania kell szenvedélyével. Ekkor azt mondotta. Nagytiszteletű Úr, akkor mi nem látjuk többet egymást, én ezzel a szenvedéllyel összenőttem. Milyen borzasztó szenvedély lehet az, mely intelligens embereket az utca sarába dob.

Kőbányán hallottam egy emberről, aki szintén jobb családból való volt. Egyszer észrevették a hizlaldában, hogy a disznók között valami ember van. Odamentek, azt hitték, hogy valami halott. Akkor látták, hogy egy élő ember. Kifaggatták, mire elmondta, hogy jobb családból származott, hazulról vagyonnal, jóléttel volt megáldva, de ő fenékgig ürítette az öröm poharát és mivel most télen máshol nem talált meleget, idejött a disznók társaságába. Micsoda örvénylő mélységeket mutatnak ezek a példák. És még hozzá ezek az emberek nem az élet alacsonyabb rétegeiből, hanem az intelligens emberek sorából kerültek ki és mégis idejutottak a mélységek mélységébe. Micsoda zsarnoki hatalom az a bűn, melynek törvénye így diadalmaskodik az emberek felett.

Ó, ha érezzük ennek a bűnnek hatalmát és zsarnokságát, kell, hogy azzal kissé komolyabban szembenézzünk. S ha ezeknek a bűnöknek elhatalmasodásának a titkát keressük, egy magyarázat van rá, hogy az ember azért tudott annyira a bűn zsarnokságába süllyedni, mert elszakadt attól az erőtől, akiben nincsen a bűnnek egy atomja sem, elszakadt Istentől és így esett a bűn zsarnoki hatalma alá. Az az oka annak, hogy az ember annyira szenved a bűn miatt, hogy az ember elszakadt az Örökkévaló Istentől. Ezért kiált fel az ember Pál apostollal együtt. „Ó én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?” (Róm 7,24). Aki ezt hallja, tudja meg, hogy nincsen más szabadulás a bűn hatalmától, mint visszatérés Istenhez. A vele való egyesülés erőt és hatalmat ad nekem, hogy ezzel a bűnnel szembeszálljak és harcoljak vele, hogy ne a test, hanem a lélek legyen a győztes.

Ezekben a hetekben, mikor Isten kegyelme mélyebben belenyúlik az emberek életébe, ezek a napok beszélnek különösen arról, hogy Isten nem akarja, hogy elveszünk, hanem hogy győztesek legyünk és az örökélet koronája legyen osztályrészünk. Ezért küldi el hozzánk egyszülött Fiát, hogy legyen a mi szívünknek Királya és sugározzon erőt és kegyelmet belénk, mellyel erőssé tesz a bűnnel való ellenállásra. Nézzük meg lelkünket, tárjuk ki szívünket, hadd vonuljon bele Krisztus és azt a szívet erőssé tegye, hogy abban a küzdelemben, melyet a testtel folytatunk, a lélek legyen diadalmas és mi hálát adhassunk Pállal együtt: Hálát adok Atyám, hogy a küzdelemben adtál nekem erőt a te szent Fiad, a Jézus Krisztus által és a küzdelemben nem a testé, hanem a léleké, a tied lett a győzelem.

Ámen